

25006, м. Кропивницький, вул. Архітектора Пауценка, 69
тел: +38 (0522) 24-44-50
email: kdka.kr@ukr.net, веб-сайт: www.kdka.kr.ua

69 Architect Pauchenko Street, Kropivnitsky, 25006 Ukraine
phone: +38 (0522) 24-44-50
email: kdka.kr@ukr.net, web-site: www.kdka.kr.ua

РІШЕННЯ № 11

«Про притягнення до дисциплінарної відповідальності та зупинення права на заняття адвокатською діяльністю»

4 вересня 2023 року

м. Кропивницький

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області у складі дисциплінарної палати - голови палати Квашука О.Д., секретаря палати Звіздуна А.М., членів палати — Бірюкова А.О., Ковальова Ю.В., Кричуна Ю.А., Майнард Н.О., та Шолух С.Г., яка не брала участі у голосуванні на підставі абзацу 2 частини другої статті 41 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», розглянувши у відкритому засіданні матеріали дисциплінарної справи стосовно адвоката **ОСОБА_1** (свідectво про право на заняття адвокатською діяльністю № <.>, видане Радою адвокатів Кіровоградської області на підставі рішення № <...> від <...>), -

ВСТАНОВИЛА:

ОСОБА_2, в інтересах якого діє адвокат **ОСОБА_3**, звернувся до КДКА Кіровоградської області зі скаргою, у якій ставить питання про дисциплінарну відповідальність адвоката **ОСОБА_1**.

Рішенням дисциплінарної палати КДКА № 5 від 08.06.2023 р. стосовно адвоката **ОСОБА_1** порушено дисциплінарну справу за ознаками дисциплінарного проступку, передбаченого пунктами 3, 5 частини другої статті 34 Закону України “Про адвокатуру та адвокатську діяльність”.

Рух справи

Засідання у справі призначалися на 22.06.2023 р., 11.07.2023 р.,
24.07.2023 р., та 04.09.2023 р.

За протокольними рішеннями палати від 22.06.2023 р., 11.07.2023 р., 24.07.2023 р. та 04.09.2023 р. розгляд справи було зупинено.

У засіданні 04.09.2023 р. палатою ухвалено рішення у справі, проголошено його вступну та резолютивну частини.

Заслухавши пояснення учасників засідання, дослідивши матеріали справи, дисциплінарна палата встановила наступне.

Зміст скарги

На підставі договору від 01.11.2022 р., укладеного із адвокатом **ОСОБА_1**, останній взяв на себе зобов'язання із захисту скаржника, **ОСОБА_2**, в адміністративній справі за ч. 1 ст. 130 КУпАП

Скаржник перерахував на картковий рахунок **ОСОБА_1** кошти у сумі 79 950 грн. як гонорар за надання правничої допомоги.

Скаржник стверджує, що 28.11.2022 р. до суду було подано заяву, підписану від його імені, ймовірно адвокатом **ОСОБА_1**, щодо отримання судових повісток за допомогою смс-повідомлень на номер телефону, що належить адвокату.

Адвокат **ОСОБА_1** не взяв участі у розгляді справи судом; під час неодноразових телефонних розмов між ними, що мали місце після укладення договору про правничу допомогу, адвокат повідомляв, що контрольне перебіг провадження та вживає необхідних процесуальних дій.

Наприкінці грудня 2022 року **ОСОБА_2** зателефонував адвокату **ОСОБА_1** та поцікавився станом розгляду справи, на що останній повідомив, що розгляд справи перенесено на січень 2023 року.

Перевіривши надану адвокатом інформацію, скаржником було з'ясовано, що справа про адміністративне правопорушення відносно нього вже розглянута із ухваленням постанови про притягнення його до адміністративної відповідальності у вигляді штрафу з позбавленням права керування транспортними засобами.

З постанови судді скаржник дізнався, що адвокат **ОСОБА_1** у судові засідання не з'явився.

Скаржник зазначає, що він зателефонував адвокату з метою з'ясування обставин надання правничої допомоги, але той перервав розмову та у подальшому тривалий час не відповідав на його дзвінки.

Під час наступної телефонної розмови скаржник наполіг, щоб адвокат подав апеляційну скаргу на постанову судді від 14.12.2022 р.

11.01.2023 р. було подано апеляційну скаргу та заяву про поновлення строку на апеляційне оскарження, складені від імені **ОСОБА_2**, але підписані ймовірно самим адвокатом **ОСОБА_1**.

01.02.2023 р. під час слухання справи Кропивницьким апеляційним судом адвокат **ОСОБА_1** не з'явився в судові засідання та надіслав до суду клопотання від імені **ОСОБА_2** про перенесення розгляду справи у зв'язку з бажанням скористатися правовою допомогою адвоката.

15.02.2023 р. **ОСОБА_1** подав до Кропивницького апеляційного суду клопотання про відкладення засідання, призначеного на цей день, для ознайомлення з матеріалами справи, до якого приєднав копію ордеру від 10 лютого 2023 року та договору про надання правничої допомоги № 19 від 10 лютого 2023 року, який, як стверджує скаржник, ним не укладався.

За клопотанням адвоката апеляційний суд ще декілька разів відкладав розгляд даної справи. Як вбачається з постанови Кропивницького апеляційного суду від 07.03.2023 р., адвокат був повідомлений належним чином про дату і час розгляду справи, але у судові засідання не з'явився та з матеріалами справи не ознайомився.

Скаржник зазначає, що адвокат неодноразово по телефону повідомляв **ОСОБА_2** про те, що розгляд справи з ініціативи суду перенесено на інші дати.

У подальшому скаржник дізнався, що справа відносно нього розглянута та постановою Ленінського районного суду м. Кіровограда була залишена без змін.

У зв'язку з недобросовісним виконанням адвокатом своїх обов'язків, **ОСОБА_2** попросив адвоката надати звіт про виконання договору про надання правничої допомоги, на що останній відповів відмовою, пригрозивши повідомити про вчинене **ОСОБА_2** адміністративне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 130 КУпАП, за місцем його роботи.

Скаржник вбачає в діях адвоката **ОСОБА_2** порушення Правил адвокатської етики й присяги адвоката та просить притягнути останнього до дисциплінарної відповідальності у вигляді позбавлення права на зайняття адвокатською діяльністю.

Позиція адвоката

У своїх письмових поясненнях від 24.07.2023 р., надісланих електронною поштою, адвокат **ОСОБА_2** пояснив, що у листопаді 2022 року уклав договір № 44 про надання правової допомоги із **ОСОБА_1**.

Під час укладання договору клієнт пояснив, що є військовослужбовцем і перебуває на лікуванні, одразу зазначивши, що одним із основних обов'язків адвоката є вчинення необхідних дій, які унеможливають надходження будь-якої поштової кореспонденції з суду на його домашню адресу, оскільки інформація про вчинення ним правопорушення, передбачене статтею 130 КУпАП, відразу призведе до сімейних конфліктів, і навіть до можливого розірвання шлюбу.

Адвокат відповів клієнту, що зробить все можливе для досягнення цієї мети, але обіцяти не може, бо впливати на процес судового розгляду та діяльність працівників апарату суду заборонено чинним законодавством.

На питання про ймовірні результати розгляду справи адвокат повідомив клієнту про те, що зможе відповісти на це питання після ознайомлення із матеріалами справи та відеозаписом, доданим до протоколу.

Після цього адвокат відвідав Ленінський районний суд м. Кіровограда з метою ознайомитися із матеріалами справи, але через постійні “блекаути” не зміг вчасно сформулювати ордер адвоката.

Проте йому все ж таки вдалося фактично ознайомитися із матеріалами справи, а також, у присутності помічника судді на його робочому ПК, — переглянути відеозапис, доданий до протоколу.

Після такого ознайомлення адвокату стало очевидним, що в діях **ОСОБА_2** є беззаперечний факт адміністративного правопорушення, передбаченого частиною першою статті 130 КУпАП: з боку працівників поліції відсутні будь-які процесуальні порушення під час складання протоколу, в матеріалах є направлення на обстеження до спеціального лікувального закладу, протокол складено без будь-яких помилок, відеозапис є безперервним, **ОСОБА_2** ознайомлено з його правами, і він не заперечував факт керування.

Також, оскільки клієнт вказав адвокату на одну із основних його функцій — унеможливлення надходжень будь-яких повідомлень із суду на його домашню адресу - адвокат в приміщенні суду на одному із стаціонарних ПК працівника апарату суду роздрукував заяву на отримання повідомлень за допомогою СМС-повідсток, де вказав власний номер телефону, так як секретарем судового засідання вже була підготовлена повістка про виклик до суду **ОСОБА_2** для передачі її до канцелярії суду та відправлення поштовим зв'язком.

Адвокат повідомив **ОСОБА_2** про те, що прогнози розгляду справи по суті будуть, скоріш за все, негативними, на що клієнт повідомив наступне: “Я людина військова і у мене на військовій техніці ніхто наявність водійського посвідчення перевіряти не буде, однак поки я перебуваю на лікуванні, а потім буду ще на реабілітації, мені необхідно мати можливість пересуватись власним транспортним засобом в межах міста”.

Адвокат повідомив клієнту, що буде вживати усіх можливих методів, передбачених чинним законодавством, з метою відстрочення розгляду справи по суті, на що **ОСОБА_2** погодився, попросивши представляти його інтереси в органах Національної поліції з метою продовження терміну дії дозволу на право керування, оскільки перебуватиме на реабілітації у військовому госпіталі.

Після цього адвокат, під час розгляду справи Ленінським районним судом, тричі подав клопотання про перенесення судового засідання з власної електронної пошти від імені **ОСОБА_2**, у яких зазначав, що клієнт перебуває на лікуванні, додавши довідки, які він одержував, безпосередньо відвідуючи **ОСОБА_2** у відповідних медичних закладах.

Після винесення Ленінським районним судом постанови про визнання **ОСОБА_2** винним у вчиненні правопорушення, адвокат вирішив скористатися перебуванням клієнта у цей час на лікуванні, і таким чином пропустити строк на апеляційне оскарження, з метою максимального затягування розгляду справи.

З метою відстрочення розгляду справи в апеляційній інстанції, у справу як захисник відразу не вступив; апеляційну скаргу подав від імені **ОСОБА_2**.

Під час розгляду справи в Кропивницькому апеляційному суді, адвокатом подавались клопотання про перенесення судових засідань, оскільки клієнт періодично повідомляв, що його лікування та реабілітація продовжується і йому необхідно мати можливість керувати транспортним засобом.

Однак, після розгляду справи апеляційним судом справи, на адресу **ОСОБА_2** надійшла постанова, яку за домашньою адресою отримала його дружина, що призвело до конфлікту між адвокатом та клієнтом, який виявляв невдоволення тим, що усупереч домовленості, судові рішення надійшло до нього додому.

ОСОБА_2 погрожував фізичною розправою, перебуваючи, як йому здалося, у стані алкогольного чи іншого сп'яніння (нерозбірлива вимова), зокрема, погрожуючи зарізати або кинути гранату за місцем проживання адвоката.

Після того, як адвокат повідомив, що усі розмови записуються, **ОСОБА_2** почав повідомляти про те, що подасть заяву до поліції за шахрайство, а також позбавить права на заняття адвокатською діяльністю.

З перебігом двох місяців після цих діалогів, адвокат отримав телефонний дзвінок від Шолух Світлани Григорівни, від якої дізнався про надходження скарги **ОСОБА_2**.

Адвокат стверджує, що ним вчинялись усі необхідні дії з метою задоволення потреб клієнта та вважає, що не порушував свої професійні обов'язки.

До своїх пояснень адвокат приєднав копію ордеру серії ВА № 1047377 від 08.02.2023 р., за змістом якого, адвокат, на підставі договору № 44 від 01.11.2022 р., є уповноваженим здійснювати представництво **ОСОБА_2** в управлінні патрульної поліції в м. Кропивницький, Департаменті патрульної поліції в Кіровоградській області та їх структурних підрозділах.

Доводи сторін, висловлені під час розгляду справи

1. У розгляді справи взяв участь адвокат **ОСОБА_3**, що здійснює представництво скаржника (свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю серія <...> № <...> від <...> р., ордер серії ВА 1050997 від 06.04.2023 р., договір від 06.04.2023 р.).

В усних поясненнях зазначив, що згідно із наявними доказами, адвокат **ОСОБА_1** проігнорував усі засідання у справі, не забезпечив захист клієнта, не ознайомився із матеріалами справи, не надав звіту про виконання своїх обов'язків.

Як зазначає представник, адвокат **ОСОБА_1** подавав до Ленінського районного суду м. Кіровограда та Кропивницького апеляційного суду документи від імені клієнта, підробивши його підпис. Зокрема, це стосується і заяви щодо смс-повідомлень, і клопотання про залучення захисника, яке суперечило діючому договору про надання правової допомоги. При цьому, адвокат надав до суду новий договір тотожного змісту, у якому підроблено підпис від імені клієнта для того, щоб показати в апеляції, що він є щойно залученим адвокатом.

Представник скаржника також зазначив, що додані до скарги скрін-шоти обміну повідомленнями між скаржником та адвокатом через Viber, містять

відомості, з яких вбачається, що між сторонами існував конфлікт і клієнт намагався його якимось чином вирішити, але це не вплинуло на поведінку адвоката та на його бажання врегулювати спірні питання.

Зазначив, що під час телефонних розмов у грудні 2022 року адвокат переконував клієнта, що його справу до розгляду ще не було призначено. У подальшому, клієнт, перевіряючи надану адвокатом інформацію, пішов до Ленінського районного суду м. Кіровограда, щоб дізнатися про дату засідання, і в канцелярії йому повідомили, що справу вже розглянуто.

Станом на дату, коли клієнт дізнався про винесення постанови суду першої інстанції, перебіг строку на подання апеляційної скарги вже завершився, тому клієнт вимушений був просити адвоката подати апеляційну скаргу.

Підтримав інші доводи скарги в повному обсязі.

Вважає, що своєю поведінкою адвокат **ОСОБА_1** порушив присягу адвоката та підірвав авторитет адвокатури, тому підтримує позицію скаржника про застосування стягнення у вигляді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю.

2. Адвокат **ОСОБА_1** не взяв участі у розгляді дисциплінарної справи; він є обізнаним із фактом надходження скарги, її змістом та доданими до неї матеріалами, достовірно знає про факт порушення дисциплінарної справи та хід здійснення дисциплінарного провадження, дати засідань палати.

Про дати, час та місце розгляду справи повідомлявся належним чином різними засобами зв'язку (поштовим зв'язком, електронною поштою, по телефону, а також із використанням мобільного додатку Viber).

Перед початком засідання, призначеного на 24.07.2023 р., у телефонній розмові із головою дисциплінарної палати Квашуком О.Д., **ОСОБА_1** заявив, що бажає взяти безпосередню участь у засіданні палати, але у зв'язку із зайнятістю в судовій справі та перебуванням за межами міста Кропивницький, не може прибути та просить перенести засідання.

Надіслав пояснення електронною поштою.

Про дату, час та місце засідання у справі, призначеного на 04.09.2023 р., адвокат також був повідомлений належним чином.

У засідання палати не з'явився; про причини неявки не повідомив.

Отже, права адвоката під час дисциплінарного провадження було дотримано, палатою було вжито вичерпних заходів до інформування адвоката щодо засідань у справі, але адвокат не скористався своїм правом взяти участь у розгляді справи.

У зв'язку із неодноразовою неявкою адвоката у засідання палати, на підставі частини другої статті 40 Закону України “Про адвокатуру та адвокатську діяльність” - справу було розглянуто без його участі, із урахуванням позиції, викладеної ним у письмових поясненнях.

Встановлені факти

Дослідивши письмові матеріали справи та заслухавши у засіданні палати пояснення представника особи, яка ініціює питання про дисциплінарну відповідальність адвоката, дисциплінарна палата встановила наступні факти.

1. 01.11.2022 р. стосовно скаржника було складено протокол серії <...> № <...> про вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого частиною першою статті 130 КУпАП (відмова від проходження відповідно до встановленого порядку огляд на стан алкогольного сп'яніння).

У той же день між скаржником та адвокатом укладено договір за № 44 про надання правничої допомоги, за умовами якого адвокат взяв на себе обов'язки із представництва клієнта в судах та усіх органах державної влади (п.1.1. договору).

На підставі аналізу інших обставин справи та пояснень сторін договору, палатою достовірно встановлено, що предмет договору стосується, у тому числі, надання адвокатом правової допомоги із захисту прав скаржника у рамках провадження в адміністративній справі за вказаним протоколом.

Згідно із пунктом 3.3. договору № 44 адвокат користується професійними правами та забезпечує виконання своїх професійних обов'язків, без будь-яких обмежень, відповідно до свого статусу, основних завдань адвокатури та принципів її діяльності, визначених Конституцією України, Законом України “Про адвокатуру та адвокатську діяльність”, Кримінальним процесуальним кодексом України, іншими процесуальними кодексами та актами законодавства України, зокрема, Правилами адвокатської етики.

Крім професійних прав, визначених відповідними нормами законодавства України, адвокат має право представляти інтереси клієнта в усіх судових органах, в усіх державних органах, а також користується усіма правами, наданими представнику згідно положень Цивільного кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу України про адміністративні правопорушення та інших нормативно-правових актів, що так чи інакше пов'язані з виконанням зданого доручення.

Термін дії договору сторонами не визначено, а припинення зобов'язань сторін обумовлюється лише фактом його розірвання. Підстави для розірвання договору адвокатом визначені пунктом 4.3. договору (розділ 4 Договору).

2. 01.01.2022 р. та 03.11.2022 р., шляхом перерахування коштів на картковий рахунок **ОСОБА_1**, скаржник сплатив йому гонорар у загальному розмірі 79 950, 00 грн.

3. 09.11.2023 р. протокол <...> № <...> надійшов на розгляд до Ленінського районного суду м. Кіровограда (судова справа № <...>).

4. Після надходження справи до Ленінського районного суду м. Кіровограда, упродовж періоду провадження у справі в суді першої інстанції та апеляційному суді, адвокат не мав фактичних зустрічей із клієнтом; їх спілкування здійснювалося по телефону; письмових звітів про виконану роботу на виконання договору про надання правової допомоги адвокат не надавав.

5. 28.11.2022 р. адвокат **ОСОБА_1** перебуваючи у приміщенні

Ленінського районного суду, підписав заяву, адресовану судді, у провадженні якої перебувала справа, складену від імені скаржника, про надсилання повісток, повідомлень у справі № <...> в електронному вигляді, вказавши номер власного мобільного телефону (<...>).

Одночасно із поданням цієї заяви, та після цього, упродовж періоду провадження у суді першої інстанції, адвокат **ОСОБА_1** не надав документів на підтвердження своїх повноважень захисника особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, не ознайомився у цьому статусі із матеріалами справи, участі у розгляді справи судом першої інстанції не брав, заяв та клопотань в інтересах клієнта не подавав.

6. 29.11.2022 р. суддею Ленінського районного суду м. Кіровограда було призначено справу скаржника до розгляду на 14.12.2022 р.; адресоване скаржнику електронне повідомлення з інформацією про дату, час та місце розгляду справи було надіслане на номер телефону, вказаний у заяві від 28.11.2022 р., яким користується адвокат **ОСОБА_1**.

7. Постановою судді Ленінського районного суду м. Кіровограда від 14.12.2022 р. **ОСОБА_2** визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого частиною першою статті 130 КУпАП, та накладено стягнення у вигляді штрафу у розмірі 17 000, 00 грн. з позбавленням права керування транспортними засобами строком на 1 рік.

Справу розглянуто у першому засіданні, без участі скаржника; у постанові судді від 14.12.2022 р. зазначено, що від нього не надходило клопотання про відкладення розгляду справи, а доказом його належного повідомлення про дату, час та місце розгляду справи є факт доставки йому СМС-повідомлення згідно із його заявою від 28.11.2022 р.

8. 11.01.2023 р. адвокат подав до Кропивницького апеляційного суду складену від імені скаржника апеляційну скаргу на постанову судді Ленінського районного суду від 14.12.2022 р. та клопотання про поновлення строку на апеляційне оскарження; зміст вказаних документів не узгоджувався із скаржником, скарга ним не підписувалася, натомість адвокат подав вказані документи із підписом від імені скаржника, виконаним невідомою особою за невстановлених обставин.

9. Засідання Кропивницького апеляційного суду у цій справі призначались на 01.02.2023 р., 15.02.2023 р., 28.02.2023 р. та 07.03.2023 р.

01.02.2023 р. адвокат надіслав зі своєї електронної пошти клопотання, складене від імені **ОСОБА_2** (без підпису, у форматі Word), про перенесення розгляду справи для забезпечення “можливості скористатися допомогою адвоката і щоб останній міг ознайомитися із матеріалами справи”.

15.02.2023 р. адвокат подав від свого імені до суду клопотання про перенесення засідання та ознайомлення з матеріалами справи, приєднавши копії ордеру від 10.02.2023 р. та договору № 19 від 10.02.2023 р. про надання правової допомоги **ОСОБА_2** щодо участі (представництва) у справі про адміністративне правопорушення в суді апеляційної інстанції.

Друкована частина тексту цього документу є тотожною за змістом із

договором № 19 від 01.11.2022 р., укладеного із **ОСОБА_2**; текстуально договори відрізняються один від одного відомостями, викладеними у рукописний спосіб щодо номеру, дати договору та предмету доручення.

Скаржник стверджує, що не підписував договору № 19 від 10.02.2023 р.; адвокат у своїх поясненнях твердження скаржника не спростовує.

11. Засідання Кропивницького апеляційного суду, призначені на 15.02. та 28.02.2023 р., були відкладені на підставі клопотань адвоката, у яких він посилався на перебування **ОСОБА_2** на стаціонарному лікуванні в місті Житомир.

У клопотаннях, поданих до суду 28.02.2023 р. та 07.03.2023 р., окрім посилання на перебування **ОСОБА_2** на лікуванні, адвокат також зазначив, що ним як захисником, у зв'язку із тимчасовою втратою працездатності, не було можливості ознайомитися із матеріалами справи та отримати копію відеозапису.

До клопотання від 28.02.2023 р. адвокат приєднав копію довідки від 06.01.2023 р. щодо лікування скаржника, яку адвокат раніше використовував для поновлення строку на апеляційне оскарження, при поданні апеляційної скарги.

Інших додатків його клопотання не містили.

13. Постановою судді Кропивницького апеляційного суду від 07.03.2023р. апеляційну скаргу **ОСОБА_2** залишено без задоволення, а постанову Ленінського районного суду від 14.12.2022 р. - без змін.

Справу розглянуто без участі скаржника та адвоката.

У постанові вказано, що адвокатом не було подано до суду доказів на підтвердження своїх клопотань, зокрема, стосовно тимчасової непрацездатності, яка перешкодила адвокату, за його твердженням, ознайомитися йому із матеріалами справи та з'явитися у засідання.

Обґрунтування підстав прийнятого рішення

З'ясувавши усі обставини поведінки адвоката, дисциплінарна палата у своїх висновках виходить із наступного.

1. Відповідно до частини першої статті 2 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (далі по тексту – Закон № 5076-VI) адвокатура України - недержавний самоврядний інститут, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги на професійній основі, а також самостійно вирішує питання організації і діяльності адвокатури в порядку, встановленому цим Законом.

Адвокатська діяльність - незалежна професійна діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту (стаття 1 Закону № 5076-VI).

Види адвокатської діяльності визначені статтею 19 Закону № 5076-VI.

Адвокатська діяльність здійснюється на підставі договору про надання правової допомоги (частина перша статті 26 Закону № 5076-VI). Дія договору

про надання правової допомоги припиняється його належним виконанням. Договір може бути достроково припинений за взаємною згодою сторін або розірваний на вимогу однієї із сторін на умовах, передбачених договором (стаття 29 Закону № 5076-VI).

Адвокату забороняється відмовлятися від надання правничої допомоги, крім випадків, установлених законом (пункт 4 частини другої статті 21 Закону № 5076-VI).

Відповідно до пунктів 1, 2, 6 частини першої статті 21 Закону № 5076-VI під час здійснення адвокатської діяльності адвокат зобов'язаний дотримуватися присяги та правил адвокатської етики, на вимогу клієнта надати звіт про виконання договору про надання правничої допомоги; виконувати інші обов'язки, передбачені законодавством та договором про надання правничої допомоги.

Відповідно до статті 11 Закону № 5076-VI особа, стосовно якої радою адвокатів регіону прийнято рішення про видачу свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю, не пізніше тридцяти днів з дня прийняття цього рішення складає перед радою адвокатів регіону присягу адвоката України.

Правила адвокатської етики, затверджені Звітно-виборчим З'їздом адвокатів України 09.06.2017 року (з наступними змінами) (далі — Правила адвокатської етики), слугують обов'язковою для використання адвокатами системою орієнтирів при збалансуванні, практичному узгодженні своїх багатоманітних, іноді суперечливих професійних прав та обов'язків відповідно до статусу, основних завдань адвокатури і принципів її діяльності, визначених Конституцією України, Законом України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність" та іншими законодавчими актами, а також закріплюють єдину систему критеріїв оцінки етичних аспектів поведінки адвоката.

Дія Правил поширюється, зокрема, на всі види адвокатської діяльності та в частині, визначеній Правилами, на іншу діяльність (дії) адвоката, яка може вступити в суперечність з професійними обов'язками адвоката або підірвати престиж адвокатської професії (стаття 2 Правил адвокатської етики).

2. Згідно із частиною першою статті 4 Закону № 5076-VI адвокатська діяльність здійснюється на принципах верховенства права, законності, незалежності, конфіденційності та уникнення конфлікту інтересів.

За змістом принципу поваги до адвокатської професії, визначеного статтею 12 Правил адвокатської етики, всією своєю діяльністю адвокат повинен стверджувати повагу до адвокатської професії, яку він уособлює, її сутності та громадського призначення, сприяти збереженню та підвищенню поваги до неї в суспільстві. Цього принципу адвокат зобов'язаний дотримуватись у всіх сферах діяльності: професійній, громадській, публіцистичній та інших.

Адвокат не повинен вчиняти дій, спрямованих на підірив престижу адвокатури та адвокатської діяльності.

Відповідно до частини другої статті 11 Правил адвокатської етики, адвокат зобов'язаний надавати професійну правничу (правову) допомогу клієнту, здійснювати його захист та представництво компетентно і добросовісно,

що передбачає знання відповідних норм права, наявність необхідного досвіду їх застосування, доскональність у врахуванні всіх обставин, що стосуються доручення клієнта та можливих правових наслідків його виконання, ретельну підготовку до виконання доручення.

Визначений статтею 27 Правил принцип добросовісності під час виконання адвокатом доручення клієнта передбачає, що кожному дорученню незалежно від розміру обумовленого гонорару, адвокат повинен приділяти розумно необхідну для його успішного виконання увагу. При виконанні доручення адвокат зобов'язаний використати всі розумно необхідні і доступні йому законні засоби для надання ефективної професійної правничої (правової) допомоги клієнту, здійснення його захисту і представництва. Адвокат повинен намагатися оперативно виконувати доручення клієнта, визначені в договорі про надання правової допомоги, дотримуючись при цьому всіх інших вимог, що пред'являються законом і цими Правилами.

Згідно із частинами першою, п'ятою статті 18 Правил адвокатської етики, адвокат інформує клієнта щодо ведення дорученої йому справи, у тому числі щодо правової позиції у справі. Адвокат повинен неупереджено й об'єктивно повідомити клієнту наявність відомих йому фактичних і правових підстав, які можуть позитивно або негативно впливати на ймовірне виконання певного доручення.

За приписами статті 26 Правил адвокат зобов'язаний інформувати клієнта про його законні права та обов'язки. Адвокат повинен з розумною періодичністю інформувати клієнта про хід та результати виконання доручення і своєчасно відповідати на запити клієнта про стан його справи. Інформація має подаватися клієнту в обсязі, достатньому для того, щоб він міг приймати обґрунтовані рішення стосовно суті свого доручення та його виконання.

3. 21.09.2022 р. **ОСОБА_1**, отримавши свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю від 02.09.2022 р., склав присягу адвоката України, присягаючи дотримуватися принципів верховенства права, законності, незалежності та конфіденційності, правил адвокатської етики, чесно і сумлінно забезпечувати право на захист та надавати правничу допомогу відповідно до Конституції України і законів України, з високою відповідальністю виконувати покладені на мене обов'язки, бути вірним присязі.

4. Палатою встановлено, що уклавши договір про правову допомогу № 44 від 01.11.2022 р. із клієнтом, яким було виконано свої обов'язки, зокрема, в частині сплати гонорару, адвокат взяв на себе обов'язки надати клієнту професійну правничу допомогу із захисту у рамках провадження у справі про адміністративне правопорушення.

28.11.2022 р. адвокат, перебуваючи у приміщенні Ленінського районного суду м. Кіровограда, підписав від імені клієнта заяву про надсилання повісток, повідомлень у справі № 405/6066/22 в електронному вигляді, вказавши у заяві номер власного мобільного телефону (+380977883788).

Подавши вказану заяву, адвокат розумів, що повідомлення, пов'язані із розглядом справи, надходити клієнту не будуть, але не забезпечив своєчасне

його інформування про хід судового провадження, що позбавило клієнта можливості своєчасно прийняти рішення, яке стосується його прав та законних інтересів та не здійснив участі у процесі.

При цьому, упродовж періоду провадження в районному суді, зокрема, з 28.11.2022 р. по 14.12.2022 р., адвокат не вступив у справу у статусі захисника, не подав до суду документів на підтвердження своїх повноважень, не ознайомився із матеріалами справи, і не проінформував клієнта про факт призначення судового розгляду на 14.12.2022 р.

Порушуючи свої професійні обов'язки, визначені пунктами 1.1., 3.3. договору, пунктами 1, 6 частини другої статті 21 Закону, статті 11, 26, 27 Правил адвокатської етики, навіть після того, як 29.11.2022 р. отримав СМС-повідомлення із суду про призначення справи до розгляду на 14.12.2022 р., адвокат не розпочав здійснювати дії з надання клієнту професійної правничої допомоги.

Знаючи про призначення у справі судового засідання, **ОСОБА_1** не цікавився його результатами для інформування клієнта.

Упродовж періоду провадження у суді першої інстанції **ОСОБА_1** не вжив жодних заходів до узгодження з клієнтом позиції у справі, не подав до суду документів на підтвердження своїх повноважень як захисника особи, що притягається до адміністративної відповідальності, не вчиняв дій, спрямованих на реалізацію прав захисника, визначених статтею 271 КУпАП, зокрема, не подавав будь-яких заяв і клопотань та не взяв участі у розгляді справи.

Тобто, діючи недобросовісно, грубо порушуючи свої професійні обов'язки, адвокат не приділяв виконанню доручення клієнта розумно необхідної для його успішного виконання уваги та не використав усіх розумно необхідних законних засобів для здійснення захисту, не проінформував клієнта про факт призначення справи до розгляду, ухвалення судового рішення, а також не вчинив дій щодо отримання його копії.

Своєю бездіяльністю адвокат позбавив клієнта можливості своєчасно прийняти рішення стосовно позиції у справі, подання на постанову судді апеляційної скарги упродовж визначеного частиною другою статті 294 КУпАП строку на апеляційне оскарження, або своєчасно прийняти інше рішення, яке стосується захисту його прав та законних інтересів, з огляду на факти, які мають місце у перебігу провадження.

Безпосереднім наслідком бездіяльності адвоката є порушення права клієнта на отримання професійної правничої допомоги.

Крім того, поведінка адвоката призвела до розгляду справи та ухвалення постанови у справі від 14.12.2022 р. без участі особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, та порушення його права на захист.

Палата вважає за необхідне підкреслити, що право особи захищати себе особисто чи використовувати юридичну допомогу захисника, вибраного на власний розсуд, що закріплене у частини третій статті 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, є невід'ємним складовим елементом права на справедливий суд.

Стаття 13 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод закріплює право кожного на ефективний засіб юридичного захисту.

Відповідно до статті 59 Конституції України кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Ці права забезпечуються функціонуванням у суспільстві інституту адвокатури (стаття 131-2 Конституції України), головним призначенням якої є здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги на професійній основі (частина перша статті 2 Закону № 5076-VI).

Особа, уклавши договір про правничу допомогу із адвокатом, справедливо розраховує на те, що її права та законні інтереси будуть захищатися на професійному рівні та належним чином.

Крім того, діяльність адвоката безпосередньо впливає на оцінку як його професійної діяльності, так і на суспільну оцінку адвокатури в цілому, відтак професійна належність зобов'язує кожну особу, яка має свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю, зважувати свою діяльність з системою критеріїв і вимог, які містять Правила адвокатської етики.

Відтак, невиконання адвокатом свого обов'язку із надання правничої допомоги клієнту є чинником, здатним підірвати повагу суспільства до інституту адвокатури, основним завданням якого є захист прав та законних інтересів клієнта.

Надаючи оцінку доводам адвоката, наведених в обґрунтування заперечення стосовно тверджень скаржника, палата зазначає наступне.

У своїх письмових поясненнях адвокат зазначив, що за результатами перегляду в кабінеті помічника судді відеозапису та матеріалів справи, ним було встановлено “беззаперечний” факт вчинення клієнтом адміністративного правопорушення.

З цього приводу палата звертає увагу на те, що відповідно до частин третьої — п'ятої статті 18 Правил адвокатської етики, адвокат зобов'язаний інформувати клієнта щодо ведення дорученої йому справи, у тому числі щодо правової позиції у справі.

Якщо за наявності фактичних і правових підстав для виконання доручення свідомо для адвоката існує поширена несприятлива (з точки зору гіпотетичного результату, бажаного для клієнта) практика застосування відповідних норм права, адвокат зобов'язаний повідомити про це клієнта.

У випадку, коли адвокат дійде висновку про відсутність фактичних та правових підстав для виконання доручення, він зобов'язаний повідомити про це клієнта та узгодити з ним зміну змісту доручення, що відповідав би тому гіпотетичному результату, який може бути досягнутий згідно з чинним законодавством, або відмовитись від прийняття доручення.

Згідно із встановленими обставинами, адвокат, дійшовши власного висновку про “беззаперечність” факту вчинення правопорушення, не з'ясував, який саме гіпотетичний результат судових проваджень очікує клієнт від правової допомоги адвоката, переконаного у його винності, і не надав клієнтові

інформації в обсязі, достатньому для того, щоб він зміг ухвалити рішення щодо здійснення подальшого захисту або залучення іншого адвоката.

Відповідно до частини другої статті 27 Правил, при виконанні доручення адвокат зобов'язаний використати всі розумно необхідні і доступні йому законні засоби для надання ефективної професійної правничої (правової) допомоги клієнту, здійснення його захисту і представництва.

Оскільки адвокат не ініціював розірвання договору про правову допомогу або не відмовився від договору, то його суб'єктивна переконаність у вчиненні клієнтом правопорушення не могла вплинути на обсяг його обов'язків із вчинення усіх передбачених законом дій, спрямованих на захист прав клієнта у формах, що властиві саме професійній діяльності адвоката.

Палата відкидає і твердження адвоката про те, що унаслідок “постійних “блекаутів” він не зміг вчасно сформувавши ордер.

Тимчасові перебої з постачанням електроенергії (у контексті тривалості періоду перебування справи у провадженні суду першої інстанції) не є фактором, який перешкоджає адвокатській діяльності чи міг суттєво вплинути на здатність адвоката належним чином виконувати свої професійні обов'язки.

Дисциплінарна палата критично оцінює твердження адвоката, який зазначив, що основною функцією, яку він мав виконати за дорученням клієнта, є забезпечення ненадходження будь-яких повідомлень із суду на його домашню адресу.

При цьому, вимушена нагадати адвокату про те, що змістом професійної діяльності адвоката щодо захисту та представництва є реалізація прав і обов'язків адвоката, визначених Законом № 5076-VI, та прав і обов'язків учасника відповідного провадження у формах та у порядку, визначеному процесуальним законодавством України.

Вжиття заходів, спрямованих на недопущення отримання кореспонденції, не є адвокатською діяльністю та предметом договору про надання професійної правничої допомоги.

Відповідно до частини першої статті 19 Правил адвокатської етики адвокату забороняється приймати доручення, яке виходить за межі професійних прав і обов'язків адвоката.

Проаналізувавши зміст істотних умов досягнутої домовленості між клієнтом та адвокатом, що знаходить своє відображення у предметові доручення, гонорарних відносинах між сторонами, дійсних намірах клієнта, виражених у його діях під час провадження та після його завершення, палата дійшла переконання про відсутність підстав вважати, що предмет договору №19 міг стосуватися доручення, яке виходить за межі професійних прав адвоката і не стосуватися захисту прав скаржника у суді у формах, визначених законом.

Разом із тим, палата бере до уваги, що пояснення адвоката суперечать характерові його власних дій.

Так, не вчинення адвокатом дій щодо вступу у справу в статусі захисника вочевидь унеможливило і отримання процесуальних документів із суду. Така поведінка адвоката не узгоджується із його заявою про те, що ним

вживалися заходи до недопущення надходження кореспонденції за місцем проживання клієнта, тим більше, що судові рішення були у підсумку були надіслані саме за адресою місця проживання скаржника.

Посилання адвоката у своїх поясненнях на те, що він брав участь у судовому розгляді в першій інстанції, подавши три клопотання про перенесення судових засідань, після відвідування клієнта у медичних закладах, є недостовірним, оскільки спростовується сукупністю наявних доказів, зокрема, фактами, встановленими постановою судді Ленінського районного суду м. Кіровограда від 14.12.2022 р у справі щодо скаржника.

Таким чином, палата дійшла висновку дійшла висновку про те, що адвокатом за наведених обставин було порушено професійні обов'язки, визначені пунктами 1, 6 частини другої статті 21 Закону 5076-VI, пунктами 1.1., 3.3. договору № 44 від 01.11.2022 р., укладеного із клієнтом, а також порушено вимоги, викладені у частині другій статті 11, частинах четвертій-п'ятій статті 18, статтях 26 та 27 Правил адвокатської етики, і принцип поваги до адвокатської професії (частина перша статті 12 Правил).

5. Скаржник зазначає, що дізнавшись про факт ухвалення постанови судді Ленінського районного суду від 14.12.2022 р., у телефонній розмові із адвокатом, висловив обурення з приводу невиконання ним взятих на себе своїх обов'язків, вимагаючи забезпечити апеляційне оскарження судового рішення.

Як зазначено у скарзі та в усних поясненнях представника скаржника, адвокат порушив свої обов'язки під час звернення до апеляційного суду, підробив підпис скаржника у поданих апеляційному суду документах та використав недостовірну інформацію, зокрема, надав копію договору № 19 від 10.02.2023 р., який скаржником не укладався.

У своїх поясненнях адвокат **ОСОБА_1** зазначив, що апеляційну скаргу ним було подано від імені скаржника, а також не заперечив його доводів стосовно факту не укладання договору № 19.

Надаючи оцінку оскаржуваній поведінці адвоката, палата виходить із наступного.

Відповідно статті 7 Правил адвокатської етики у своїй професійній діяльності адвокат (адвокатське бюро, адвокатське об'єднання) зобов'язаний використовувати всі свої знання та професійну майстерність для належного захисту й представництва прав та законних інтересів клієнта, дотримуючись чинного законодавства України, сприяти утвердженню та практичній реалізації принципів верховенства права та законності.

Адвокат не має права в своїй професійній діяльності вдаватися до засобів та методів, які суперечать чинному законодавству або цим Правилам.

Стаття 12-1 Правил адвокатської етики зобов'язує адвоката бути добропорядним, чесно і гідно виконувати свої професійні обов'язки. Адвокату заборонено робити завідомо неправдиві заяви стосовно суті доручення, фактичних обставин, що мають до нього відношення, їх правової оцінки, прав та обов'язків адвоката, клієнта, а також обсягу своїх повноважень щодо представництва інтересів клієнта.

Відповідно до статті 42 Правил, представляючи інтереси клієнта або виконуючи функцію захисника в суді, адвокат зобов'язаний дотримуватися вимог чинного процесуального законодавства, законодавства про адвокатуру та адвокатську діяльність, про судоустрій і статус суддів, іншого законодавства, що регламентує поведінку учасників судового процесу, а також вимог цих Правил.

Під час здійснення професійної діяльності у суді адвокат повинен бути добропорядним, поводити себе чесно і гідно, стверджуючи повагу до адвокатської професії (частина перша статті 44 Правил адвокатської етики).

Палата дійшла висновку, що адвокатом було порушено наведені вимоги статей 7, 12-1, 42 та 44 Правил адвокатської етики за таких обставин.

Як вже було зазначено вище, постановою судді Ленінського районного суду м. Кіровограда від 14.12.2022 р. у справі № 405/6066/22, скаржника визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого частиною першою статті 130 КУпАП, та накладено стягнення у вигляді штрафу у розмірі 17 000, 00 грн. позбавленням права керування транспортними засобами строком на 1 рік.

Справу розглянуто без участі скаржника та адвоката **ОСОБА_1**, який не взяв участі у засіданні та не вжив заходів до своєчасного оскарження постанови.

Самостійно дізнавшись про факт розгляду справи судом після закінчення строків, визначених статтею 294 КУпАП строки, скаржник у спілкуванні із адвокатом по телефону, приблизно наприкінці грудня 2022 року, заявив останньому вимогу забезпечити апеляційне оскарження на виконання останнім своїх професійних обов'язків за договором про правову допомогу № 44 від 01.11.2022 р.

На початку січня 2023 року **ОСОБА_1**, не подавши апеляції у статусі захисника, склав текст апеляційної скарги та клопотання про поновлення процесуальних строків, які не узгодив із клієнтом, та перед їх поданням не зустрівся з ним для підписання як особою, яка ініціює апеляційний розгляд.

Діючи у порушення вимог статей 7, 12-1, 42, 44 Правил адвокатської етики, 11.01.2023 р. адвокат, склавши апеляційну скаргу на постанову судді від 14.12.2022 р. та клопотання про поновлення строку на апеляційне оскарження, які були підписані не **ОСОБА_2** (про що адвокат достовірно був обізнаний), а від його імені - невідомою особою за невстановлених обставин, подав зазначені документи до Кропивницького апеляційного суду.

Крім того, 01.02.2022 р. адвокат надіслав електронною поштою зі своєї адреси клопотання, складене від імені **ОСОБА_2** (без підпису, у форматі Word), про надання йому часу для укладання договору із захисником та перенесення у зв'язку із цим розгляду справи.

У вказаному клопотанні, складеному адвокатом від імені клієнта та не узгодженому із ним, адвокат повідомив суду завідомо недостовірну інформацію про те, що **ОСОБА_2** не залучив адвоката для надання йому правової допомоги.

15.02.2023 р., не дивлячись на те, що фактично обов'язки із захисту скаржника у адвоката виникли та продовжували існувати на підставі договору

№ 44 від 01.11.2023 р., для створення вигляду укладення між скаржником та адвокатом договору лише у лютому 2023 року, адвокат надав до суду копію ордеру, виданого 10.02.2023 р., та договору № 19 від 10.02.2023 р., який був підписаний не **ОСОБА_2**, а невідомою особою за невстановлених обставин, про надання правничої допомоги щодо участі (представництва) у справі в суді апеляційної інстанції.

Своїми діями адвокат порушив вимоги Правил адвокатської етики, які сформульовані у рамках принципів законності (стаття 7), чесності та добропорядної репутації (статті 12-1), а також правила стосовно відносин адвоката із судом та іншими учасниками процесу (статті 42, 44 Правил).

б. Скаржник зазначає, що адвокат не виконав належним чином свої професійні обов'язки і під час апеляційного розгляду справи стосовно нього.

Як було встановлено палатою, упродовж апеляційного розгляду (у період з 01.02.2023 р. по 07.03.2023 р.) адвокат не ознайомився з матеріалами справи, не узгоджував із клієнтом правової позиції, не інформував його про права та обов'язки та не взяв участі у засіданнях суду.

У своєму клопотанні, поданому до суду 15.02.2023 р., адвокат просив перенести засідання для забезпечення йому можливості ознайомлення з матеріалами справи.

У подальшому, адвокат двічі подавав клопотання про перенесення розгляду справи, не підтверджуючи їх належними засобами доказування, розуміючи при цьому, що неодноразове подання тотожних клопотань, без підтвердження поважності причин неявки до суду, може мати наслідком продовження розгляду справи без участі клієнта чи його захисника.

Так, у своєму клопотанні про перенесення розгляду справи, поданому судді Кропивницького апеляційного суду 28.02.2023 р., адвокат зазначив, що **ОСОБА_2** перебуває на стаціонарному лікуванні в місті Житомир у зв'язку із ампутацією ноги після отриманого поранення, а також, не подавши відповідних доказів, послався на свою тимчасову непрацездатність, що унеможливило ознайомлення із матеріалами справи.

У клопотанні про перенесення розгляду справи, призначеної до розгляду на 07.03.2023 р., поданому у той же день, адвокат послався на тотожні обставини, також не надавши будь-яких доказів на підтвердження неможливості своєї явки до суду і ознайомлення із матеріалами справи.

Унаслідок неподання адвокатом доказів на підтвердження поданих клопотань, 07.03.2023 р. суд розглянув справу без участі скаржника та залученого ним захисника.

У постанові судді Кропивницького апеляційного суду від 07.03.2023 р. вказано на чергову неявку адвоката у судові засідання без поважних причин; у задоволенні скарги було відмовлено, а постанову судді Ленінського районного суду м. Кіровограда від 14.12.2022 р. - без змін.

Згідно із доводами письмових пояснень адвоката, під час апеляційного розгляду ним вчинялись "усі необхідні дії з метою задоволення потреб клієнта",

який повідомляв, що йому потрібно продовжувати керувати транспортним засобом.

На підтвердження своїх доводів адвокат приєднав до пояснень копію ордеру серії ВА № 1047377 від 08.02.2023 р., за змістом якого, адвокат, на підставі договору № 44 від 01.11.2022 р., є уповноваженим здійснювати представництво **ОСОБА_2** в управлінні патрульної поліції в м. Кропивницький, Департаменті патрульної поліції в Кіровоградській області та їх структурних підрозділах.

Адвокат, із посиланням на положення частини третьої статті 34 Закону, посилається на те, що ухвалення рішення не на користь клієнта не може бути підставою для дисциплінарної відповідальності адвоката.

Палата зазначає, що предметом правничої допомоги, яка надається адвокатом, є захист прав, свобод та законних інтересів особи, яка притягається до адміністративної відповідальності.

Саме за умов належного виконання адвокатом професійних обов'язків, факт ухвалення рішення не на користь клієнта не є підставою для відповідальності адвоката.

У даному випадку, висновок палати про вчинення адвокатом дисциплінарного проступку оснований на оцінці сукупності доказів, якими поза розумним сумнівом доведено факти порушення ним принципів компетентності і добросовісності (стаття 11 Правил) та поваги до адвокатської професії (стаття 12), вимог до інформування адвокатом клієнта про хід та результати виконання доручення (статті 18, 26, 27 Правил).

Палата також вважає, що факт представництва клієнта в органах Національної поліції України, на який посилається адвокат, не може впливати на обсяг інших професійних обов'язків адвоката, взятих за договором № 44 від 01.11.2022 р. — щодо захисту клієнта під час судового провадження.

Отже, палата дійшла висновку, що адвокат **ОСОБА_1**, діючи систематично, не зробивши належних висновків із власної попередньої поведінки, що призвела до негативних наслідків для прав та інтересів клієнта під час розгляду справи у першій інстанції, проявляючи безвідповідальне відношення до його прав та інтересів, у період апеляційного провадження знов не виконав належним чином своїх професійних обов'язків із захисту клієнта та надання йому професійної правничої допомоги.

Тобто адвокатом вкотре порушено професійні обов'язки, визначені пунктами 1, 6 частини другої статті 21 Закону 5076-VI, пунктом 3.3. договору № 44 від 01.11.2022 р., укладеного із клієнтом, а також порушено правила адвокатської етики, викладені у частині другій статті 11, статтях 26 та 27 Правил адвокатської етики, і принцип поваги до адвокатської професії (частина перша статті 12 Правил).

8. Стосовно тверджень скаржника і його представника про підроблення адвокатом договору про надання правничої допомоги № 19, датованого 10.02.2023 р., палата зазначає наступне.

Палатою було встановлено, що обов'язки адвоката із захисту скажника у справі № 405/6066/22 виникли на підставі договору № 44, укладеного 01.11.2022 р., і станом на час розгляду справи в апеляційному суді (включно по 07.03.2023 р.) продовжували існувати; будь-яких змін до змісту доручення сторонами внесено не було.

Разом із тим, оцінюючи твердження скарги про підроблення цього договору адвокатом, палата враховує вимоги, які випливають із загальних засад юридичної відповідальності особи, зокрема, презумпції невинуватості, доведення вини тощо.

У матеріалах відсутні належні та допустимі докази причетності будь-якої особи до вчинення злочину.

Висновки дисциплінарної палати

Оцінивши всі подані докази у сукупності та встановивши, у контексті предмету оскарження, обставини поведінки адвоката, та проаналізувавши усі його дії обставини у їх системі і нерозривному взаємозв'язку дисциплінарна палата дійшла висновків про наявність у діях адвоката складу дисциплінарного проступку.

1. Адвокат **ОСОБА_1**, уклавши із **ОСОБА_2** договір № 44 від 01.11.2022 р. про надання правової допомоги із захисту клієнта, який притягувався до адміністративної відповідальності у рамках провадження у справі № 405/6066/22, у період 28.11.2022 р. - 14.12.2022 р., порушуючи свої професійні обов'язки, визначені пунктами 1.1., 3.3. договору, пунктами 1, 6 частини другої статті 21 Закону 5076-VI, статтями 11, 12, 26, 27 Правил адвокатської етики, адвокат не надав клієнту професійної правничої допомоги із захисту у суді першої інстанції.

Адвокат, діючи недобросовісно, не приділяв виконанню доручення клієнта розумно необхідної для його успішного виконання уваги та не використав усіх розумно необхідних законних засобів для здійснення захисту.

Знаючи про призначення у справі судового засідання Ленінського районного суду м. Кіровограда на 14.12.2022 р., **ОСОБА_1**, не проінформував про це клієнта, не взяв участі у судовому розгляді, і не вчиняв будь-яких дій для забезпечення своєчасного отримання інформації про результати розгляду справи та повідомлення клієнта про визнання його винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 130 КУпАП постановою судді від 14.12.2022 р.

Крім того, після ухвалення зазначеної постанови судді, упродовж визначеного частиною другою статті 294 КУпАП строку на апеляційне оскарження, тобто до 26.12.2022 р. включно, адвокат не вчинив дій щодо отримання копії судового рішення та узгодження правової позиції з клієнтом чи зміні змісту доручення, чим позбавив його можливості своєчасно прийняти рішення, яке стосується захисту його прав та законних інтересів.

Наслідком поведінки адвоката є порушення гарантованих Конституцією України права **ОСОБА_2** на отримання професійної правничої допомоги та його права на захист.

Отже, адвокатом було порушено професійні обов'язки, визначені пунктами 1, 6 частини другої статті 21 Закону 5076-VI, пунктами 1.1., 3.3. договору № 44 від 01.11.2022 р., укладеного із клієнтом, а також порушено вимоги, викладені у частині другій статті 11, частинах четвертій-п'ятій статті 18, статтях 26 та 27 Правил адвокатської етики, і принцип поваги до адвокатської професії (частина перша статті 12 Правил).

2. Після закінчення строків на подання апеляційної скарги на постанову судді від 14.12.2022 р., отримавши вимогу клієнта щодо виконання своїх професійних обов'язків та забезпечення апеляційного оскарження, на початку січня 2023 року (приблизно до у період 03.01.2023 — 10.01.2023 р., більш точного часу, не встановлено) адвокат склав текст апеляційної скарги та клопотання про поновлення процесуальних строків від імені клієнта.

11.01.2023 р., не узгодивши їх текст з клієнтом та не зустрівшись з ним для їх підписання, адвокат **ОСОБА_1** подав зазначені документи, підписані не **ОСОБА_2**, а від його імені - невідомою особою за невстановлених обставин, до Кропивницького апеляційного суду.

Крім того, 01.02.2022 р., адвокат надіслав до Кропивницького апеляційного суду електронною поштою зі своєї адреси клопотання, складене від імені **ОСОБА_2** про надання йому часу для укладання договору із захисником та перенесення у зв'язку із цим розгляду справи, у якому повідомив суду завідомо недостовірну інформацію про те, що **ОСОБА_2** не залучив адвоката для надання йому правової допомоги.

15.02.2023 р., не дивлячись на те, що фактично обов'язки із захисту скаржника у адвоката виникли та продовжували існувати на підставі договору № 44 від 01.11.2023 р., для створення вигляду укладення між скаржником та адвокатом договору лише у лютому 2023 року, адвокат надав до суду копію ордеру, виданого 10.02.2023 р., та договору № 19 від 10.02.2023 р., який був підписаний не **ОСОБА_2**, а невідомою особою за невстановлених обставин, про надання правничої допомоги щодо участі (представництва) у справі в суді апеляційної інстанції.

Своїми діями адвокат порушив вимоги Правил адвокатської етики, які сформульовані у рамках принципів законності (частини перша, третя статті 7), чесності та добропорядної репутації (статті 12-1), а також правила етики у відносинах адвоката із судом та іншими учасниками процесу (статті 42, 44 Правил).

3. Систематично порушуючи Правила адвокатської етики, упродовж апеляційного розгляду справи № 405/6066/22 (у період з 01.02.2023 р. по 07.03.2023 р.), неналежно виконуючи свої професійні обов'язки, порушуючи вимоги, визначені пунктом 3.3. договору № 44 від 01.11.2022 р., пунктами 1, 6 частини другої статті 21 Закону 5076-VI, а також вимоги частини другої статті 11, частина перша статті 12, статтей 26 та 27 Правил адвокатської етики, діючи

недобросовісно, адвокат **ОСОБА_1** не використав всі розумно необхідні і доступні йому законні засоби для надання ефективної правничої допомоги, зокрема, не ознайомився з матеріалами справи, не узгоджував із клієнтом правової позиції, не інформував його про права й обов'язки, не взяв участі у засіданнях суду.

Натомість, подавши неодноразово клопотання про перенесення розгляду справи (28.02.2023 та 07.03.2023 р.), адвокат не надав будь-яких доказів на підтвердження обставин, на які він посилався, що стало наслідком розгляду справи без участі скаржника та залученого ним захисника.

Палата дійшла висновку про те, що адвокат **ОСОБА_1**, не зробивши належних висновків із власної попередньої поведінки, проявляючи безвідповідальне відношення до прав та законних інтересів клієнта, у період апеляційного провадження в черговий раз не виконав належним чином своїх професійних обов'язків і порушив вимоги Правил адвокатської етики, що призвело до негативних наслідків у вигляді порушення права клієнта на захист і на отримання професійної правничої допомоги.

Своєю поведінкою, вчиненою за наведених обставин, адвокатом вкотре порушено професійні обов'язки, визначені пунктами 1, 6 частини другої статті 21 Закону 5076-VI, пунктом 3.3. договору № 44 від 01.11.2022 р., укладеного із клієнтом, а також порушено правила адвокатської етики, викладені у частині другій статті 11, статтях 26 та 27 Правил адвокатської етики, а також принцип поваги до адвокатської професії (частина перша статті 12 Правил).

4. Відповідно до частини другої статті 34 Закону № 5076-VI дисциплінарним проступком адвоката є: порушення вимог несумісності, порушення присяги адвоката або правил адвокатської етики, розголошення адвокатської таємниці або вчинення дій, що призвели до її розголошення, невиконання або неналежне виконання своїх професійних обов'язків, невиконання рішень органів адвокатського самоврядування, порушення інших обов'язків адвоката, передбачених законом.

Палата встановила в поведінці адвоката **ОСОБА_1**, вчиненій за наведених вище обставин, склад дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 3 (порушення Правил адвокатської етики) та пунктом 5 (невиконання та неналежне виконання професійних обов'язків) частини статті 34 Закону № 5076-VI.

За змістом статті 34 Закону № 5076-VI вчинення адвокатом дисциплінарного проступку є підставою для притягнення його до дисциплінарної відповідальності.

Із урахуванням обставин справи, характеру діяння адвоката, яка виразилась у вчиненні неодноразових, відмінних у часі, актів поведінки з грубим порушенням різних вимог Правил адвокатської етики, у яких знаходить прояв системність у поведінці адвоката, зокрема його послідовно безвідповідальному відношенні до професійних обов'язків, які виникли на підставі договору № 44 від 01.11.2023 р., недбалому ставленню до прав та законних інтересів клієнта, що було вчинено на окремих стадіях провадження, у

тому числі, після того, як клієнт звернув увагу на попередні порушення адвоката, палата кваліфікує проступок адвоката як систематичне порушення правил адвокатської етики (пункт 3 частини другої статті 31 Закону № 5076-VI), що є підставою для застосування стягнення у вигляді зупинення права на заняття адвокатською діяльністю (пункт 3 частини другої статті 31 Закону № 5076-VI).

6. Відповідно до пункту 2 частини першої статті 35 Закону № 5076-VI за вчинення дисциплінарного проступку до адвоката може бути застосовано стягнення у вигляді зупинення права на заняття адвокатською діяльністю на строк від одного місяця до одного року.

Дисциплінарна палата, під час обговорення міри дисциплінарного стягнення, враховує, що вчинений адвокатом проступок є грубим порушенням правил та принципів адвокатської діяльності, порушенням обов'язків, які складають також присягу адвоката; проступок адвоката вчинено у формі систематичного порушення правил адвокатської етики, що призвело до негативних наслідків для клієнта у формі порушення гарантованого Конституцією України права на отримання професійної правничої допомоги.

Крім того, невиконання професійних обов'язків адвоката потягло за собою порушення права особи на захист, забезпечення якого є необхідним елементом сутності та призначення адвокатури України як соціального інституту, а відтак складає невід'ємну частину обов'язків, дотримуватися яких присягає особа, що отримує свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю.

Палата враховує, що поведінка адвоката спроможна підірвати авторитет адвокатури України, але адвокат не усвідомив змісту відповідальності, яка має бути реалізована у його професійній діяльності, та не робить висновків із своєї попередньої поведінки, що потягнула порушення прав свого клієнта.

Також палата вважає за необхідне зауважити, що під час дисциплінарного провадження адвокат у своїх поясненнях вдався до викладу завідомо недостовірних відомостей (щодо здійснення дій із захисту скаржника під час розгляду його справи у суді першої інстанції), які з очевидністю суперечать дійсності, зокрема, фактам, встановленим судовим рішенням, яке набрало законної сили.

Обставин, що пом'якшують відповідальність адвоката, не було встановлено.

З огляду на вищевикладене, дисциплінарна палата вважає за необхідне застосувати до адвоката **ОСОБА_1** максимальний строк стягнення (один рік).

Під час обговорення стягнення, палата дійшла висновку, що застосування менш суворого стягнення не відповідатиме як характеру вчиненого проступку, його наслідкам, так і наведеним відомостям щодо особи адвоката.

За змістом пункту 3 частини третьої статті 31 Закону № 5076-VI з підстави накладення на адвоката дисциплінарного стягнення право на заняття адвокатською діяльністю зупиняється з дня прийняття кваліфікаційно-дисциплінарною комісією адвокатури відповідного рішення.

Керуючись частиною другою статті 31, статтями 35, 37, 40, 41 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», пунктом 8.7. Регламенту кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури регіону, затвердженої рішенням РАУ від 17.12.2013 р. № 268 (з наступними змінами і доповненнями), палата

ВИРІШИЛА:

1. Притягнути до дисциплінарної відповідальності адвоката **ОСОБА_1** (свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № <..>, видане Радою адвокатів Кіровоградської області на підставі рішення № <...> від <...>) та застосувати до нього дисциплінарне стягнення у вигляді зупинення права на заняття адвокатською діяльністю строком на один рік.

2. Зупинити право на заняття адвокатською діяльністю адвоката **ОСОБА_1** строком на один рік.

Згідно із пунктом 3 частини третьої статті 31 Закону України “Про адвокатуру та адвокатську діяльність” право на заняття адвокатською діяльністю адвоката **ОСОБА_1** зупиняється з 04 вересня 2023 року.

Відповідно до частини першої статті 42 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» рішення у дисциплінарній справі може бути оскаржено адвокатом чи особою, яка ініціювала питання про дисциплінарну відповідальність адвоката, протягом тридцяти днів з дня його прийняття до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури або до суду.

Голова палати

Олександр Квашук

Секретар палати

Анатолій Звздун